

σιακοῦ πολέμου. Ἡ παράφρασις αὕτη ἐτυπώθη ἐν Βιέννῃ ἔχουσα ἀπέναντι τὸ ἑλληνικὸν κείμενον. Ἐξέδωκεν ὡσαύτως τοὺς Δέκα Ῥήτορας, τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἀρρίανου καὶ Ἡροδότου καὶ ἄλλους τινὰς συγγραφεῖς τῆς δευτέρας τάξεως· συνέταξε δὲ καὶ διαλόγους ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἠθικῶν καὶ φιλολογικῶν. Ὡς ἐξοχος πατριώτης διένεμε δωρεὰν τὰς ἐκδόσεις αὐτοῦ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην φοιτητάς. Σήμερον ὅμως αἱ ἀσθένειαι τοῦ γήρατος κωλύουσιν αὐτὸν τοῦ νὰ μεταβῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπως ὠφελήσῃ τὴν πετρίδα ἐν τῷ μέσῳ τῶν τρομερῶν κινδύνων. Ὅθεν στεναζῶν ἐν Τρανσυλβανίᾳ ἐργάζεται ἴσως ἔτι εἰς συγγράμματα μέλλοντα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.*

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν τοῦ Λάμπρου ὑπῆρξαν ἐπίσης ὁ Ἐμμανουὴλ Τενέδιος, ὁ Χρησταρῆς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐξεληθόντες τῆς σχολῆς τοῦ καθηγητοῦ τούτου, ἐσπούδασαν διαφόρους κλάδους ἐπιστημῶν

* Μεταθὺς βραδύτερον εἰς Ἀθήνας ἐξέδωκε πολλὰ συγγράμματα, ἐκδόσεις μάλιστα Ἑλλήνων συγγραφέων δωρεὰν διανεμηθείσας καὶ ἐτελεύτησε διευθυντὴς τῆς ἐκκλησιαστικῆς βιβλιοθήκης σχολῆς ἔπου καὶ ἐτάφη. Σ. Μ.